

KIVDF

Layihənin istiqaməti:
“İctimai və dövlət maraqlarının müdafiəsi”

16 sentyabr 1910-cu ildə Mirzə Cəlil Tiflis qubernatoruna belə bir ərizə ilə müraciət edir: “Öz işlərimdən ötrü 4 aylığa Tiflisdən Kəhrizli kəndindəki mülkümə getməli olduğumdan müvəqqəti olaraq jurnalın redaktorluğuna Məmmədəli Sidqini təsdiq etməyinizi xahiş edirəm”.

Bəs Məmmədəli Sidqi kim idi ki, Mirzə Cəlil övladları qədər sevdiyi və çox böyük cətinliklərlə ərsəyə gətirdiyi “Molla Nəsrəddin”in taleyini ona etibar edirdi?

Məmmədəli (Sidqi) Mehəmməd Tağı oğlu Səfərov 1888-ci ildə böyük maarifçi, görkəmli pedaqoq, yazar Məhəmməd Tağı Sidqinin ailəsində dünyaya göz açıb. Ağlı kəsən gündən ailədə elmə, məktəbə maraqları görən Məmmədəli ilk olaraq atasının açdığı “Məktəbi-Terbiyə”də təhsil alıb, sonra Naxçıvan şəhər məktəbində təhsilini davam etdirib.

İlk olaraq Naxçıvanda rus-tatar məktəbində müəllim kimi fəaliyyətə başlayan Məmmədəli sonra Qırvraq, Şahtaxtı, Qahab kənd ibtidai məktəblərində pedagoji fəaliyətini davam etdirmişdi.

1910-cu ildə atasının yaxın dostu Mirzə Cəlilin dəvəti ilə Tiflisə gəlib. Bu haqda Mirzə Cəlilin 9 iyun 1910-cu il tarixində yazdığı məktubdan oxuyuruz: “Özümüz Məmmədəli!

Mən bu ovqat kəndə getməliyəm və burada bir adam lazımdır ki, “Molla Nəsrəddin”i idarə eləsin. Güman edirem ki, narahi olmazsınız və “Molla Nəsrəddin”in işlərinde mən kömək ola bilərsiniz”.

Beləliklə, Məmmədəli Sidqi 1910-cu ilin

TARİX

KASPI

“Molla Nəsrəddin”in 25 yaşlı redaktoru

Mirzə Cəlil bir müddət jurnalın taleyini Məmmədəli Sidqiyə etibar etmişdi

13 noyabrından (Əziz Şərifin xatirələrində isə 10 noyabr göstərilir – müəl.) 1911-ci ilin 19 martına kimi müvəqqəti olaraq “Molla Nəsrəddin”ə redaktorluq edib. O, redaktorluğa başlayanda jurnalın vəziyyəti çox çətin olub. O günləri mullanəsərəddinci, jurnalın baş mürəttibi İsmayıllı (Həqqi) Həsənzadə belə xatırlayırdı: “1910-cu ilin payızında redaktorımız Cəlil Məmmədquluzadə “Molla Nəsrəddin” jurnalını Məmmədəli Sidqiyə tapşırıb, Qarabağa istirahətə getdi. Haman bu sıralarda Sabirdən material az gəldi. Çünkü xəstəliyi şiddet etdiyindən çox yaza bilmirdi. Sabirin şeiri olmayanda jurnalımız üçcayaqlı kürsüyə bənzəyirdi. Bir tərəfdən de Mirzə Cəlilin kənardə olması, Sabirin xəstəliyi, üçüncü tərəfdən Ömər Faiqin ciyər xəstəliyi nəticəsində daim kendə qalmağa məcbur olması böyük engel tərəfdirdi. Məmmədəli də çox cavan idi. 25 yaşı var idi. Mən, Mirzənin qızı 14 yaşlı Münəvvər, bacısı Səkkine xanımın oğlu Kəngərli-on iki yaşı Əbil, Məmmədəlinin kiçik qardaşı Məmmədhəsən və Əhməd. Demək olar ki, bütün redaksiyada gənclər hökmən idilər. Biz hamımız “Molla Nəsrəddin”in qızğıın patriotu idik”.

Əslində o zaman Mirzə Cəlilin də səhhətində problemlər var idi. 11 dekabr 1910-cu il tarixində yazdığı məktubdan: “...qızçılarım gecə və gündüz ağrıyrı, qoymur rahat yatırı. İki aydır sağ əlimin baş barmağına yara çıxıb, qoymur qələmimi əlime alırm”. Lakin buna baxmayaraq, Mirzə Cəlil mütemadi olaraq Məmmədəliyə məktub göndərərək jurnalın işlərinin idarə olunmasında ona məsləhət verib, yardımçı olub.

Məmmədəli Sidqinin “Molla Nəsrəddin”

kimi bir jurnalda redaktorluq etmesi onu metbuat aləminə daha sıx bağlayır. Əslində o, “Molla Nəsrəddin”dən əvvəl “Heyat”, “Irşad”, “İqbəl” qəzetləri ilə əməkdaşlıq edib. Müxtəlif mövzularda məqalələri çap olunub.

1911-ci ilin sonlarında Tiflisdən Bakıya köçən Məmmədəli Sidqi ilk olaraq “Nəşri-maərif” cəmiyyətinin Bülbüledəki məktəbinde müəllimlik edib. Həmin illərdə atasının bir neçə əsəri “Kaspi” qəzetinin matbəəsində kitabça halında çap etdirir. 1916-17-ci illərdə “Sovqat”, 1918-ci ildə isə “Açıq söz” qəzetərində mütercim işləyir. O, teatra bağlı bir ziyanlı olub. Bir neçə il Bakı aktyorlar ittifaqında katib və suflıyor işləyib. 1918-ci ildin yay aylarında teatrla birlikdə Həşterxana qastrol səfərinə getmişdir.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə Məmmədəli Sidqi “Azərbaycan” qəzetində mütercim, parlamentdə katib vəzifəsində çalışmışdır. Mullanəsərəddinci yazar 1918-1919-cu illərdə görkəmli yazar Səmed Mənsurla birlikdə “Şeypur” adlı satirik jurnal nəşr etdirmişdir.

Cümhuriyyətin süqutundan sonra əsasən Dövlət Teatrında inzibatçı və suflıyor işləmişdir. Azərbaycan Yazarlar İttifaqında katib olmuş ve “Kommunist” qəzetində mütercim işləmişdir.

Ədəbiyyatşunas alim Əziz Şərif xatirələrində yazırırdı: “Sovet dövründə Bakının jurnalist, yaziçi və ziyalələri arasında “Mirzə” adı ilə tanınan Məmmədəli Sidqi son illər Sumqayıtda yaşamış və burada “Sosialist Sumqayıti” qəzetində işləyib. Mənəm xahişimle atası, məşhur müəllim və şair Məmməd Tağı Sidqi və Mirzə Ələkbər Sabir haqqında xatirələrini yazdı. M.Ə.Sabir haqqında xatirələri-

Qərənfil Dünyamin qızı
Əməkdar jurnalist

ni başa vura bilmədi. 1956-cı ildə Sumqayıt şəhərində vəfat etdi”.

Məmmədəli Sidqi M.Ə.Sabir haqqında xatirələrini başa vura bilməsə də, əksər sabirşunasların (ele Ə.Serifin de) fikrincə, “Sabirin Tiflisdə yaşadığı və müalicə olunduğu günləri işıqlandırmaq üçün Məmmədəli Sidqinin xatirələri qiymətli material verir”.

Məmmədəli Sidqi yazırırdı: “1911-ci ildin əvvəlindən Sabir müalicə üçün “Molla Nəsrəddin” idarəsi tərefindən Tiflise getirilmiş idi. Xəstəliyinə baxmayaq, Sabir yənə də yaxmaqdən el çəkmirdi. Sabir ilə bir otaqda yaşadığımıza görə bəzən Sabir yatdığı bir halda oyanıb məni oturmuş gördükde “qələmi al, bu təziyanəni yaz, bu qəmçini yaz deyər-di”.

Bütün bunlardan sonra belə bir fikir söylemək olar ki, Məmmədəli Sidqinin dövrünün tanınmış yazarı, ziyalisi kimi yetişməsində mübariz mullanəsərəddincilər ideal həyat müəllimi rolunu oynadılar.